

Flirt

É, pardon, vidím, že spěchají do malin –
nechtěli by obírat trsy jeřabin?
S nimi si pohrát, jak s ženskými prsy?

Nemilou příhodou trpkne nám bytí:
Postrci slunce uvízli, pod obraz deštěm zlití,
teď pučí tu zmar a bují pýr, oh là là, a moc!

Co pán říká? Šlo by?
Jsou přeci člověk, gurmán, netopýr,
jen loknou si krve divé, tepe v ní rokoko záhrobí,
jež odvděčí se za pomoc –

A tak ulehl, svinul se v tvar mušle.
A dal, co měl.

Dal tolik světla, kolik mu žena s sebou zabalila,
dal, po čem skákal pes, když měl ji v objetí,
zvracel to, močil všemi otvory
a ony v té lázni jak rozpustilé děti,
jak šťastní blázni, kteří sebe i jeho svlékly –

Pak zřetízkovaly, on zčelenkoval.
Zavři oči a jen buď, řekly.

A tak byl. Zjitřené tělo a praskot dřev ocesaných jeřabin
dává tušit protioheň, který na oplátku spálí,
co ani horečky nesežehly, co v sobě dosud nezabil.

Už svítalo, když nad popelem karabin riskl zpěv,
když samou radostí nasadil tón,
který hladové ptáky vystřelil z trní.

É, pardon.